

ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΗΣ

ΤΟΜΟΣ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΣ ΟΓΔΟΟΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ – ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

1945

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ & ΣΙΑ Α.Ε.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ",

38 - ΤΣΩΡΤΣΙΑ - 38

ΑΘΗΝΑΙ

νύχτα πλάι στη ζούγκλα», «Τρεις καρδιές σ' ένα παλμό» — γραμμένα με λυρική διάθεση.

22.— **Κώστα Τριανταφύλλου, Τὰ τραγούδια τῶν σκλαβωμένων. Πάτρα 1944.** <Τυπογραφεῖον Θεοδώρου Κούκουρα, ὁδὸς Ρήγα Φεραίου 60>. 16^ο, σελ. 59.

Συλλογὴ ἀπὸ 20 ποιήματα γραμμένα στὰ χρόνια τῆς κατοχῆς.

23.— **M. D. Καλνοκορεσσί, Φράντς Λίστ. Ἑλληνικὸ κείμενο Γιάννη Ἀσιτριάδη. Ἐκδόσεις Γκοβόστη. [Ἀθήνα 1945].** 16^ο, σελ. 111.

Τὸ βιβλίον τοῦ κ. Καλνοκορεσσί ζωντανεὺν μίαν ἐκπληκτικὴν γιὰ τὴν μεγαλοφυΐαν τῆς καὶ τὴν πολυμέρειάν τῆς προσωπικότητάς — ὁ Franz List ὑπάρχει μεγάλος δεξιότητης ἐκτελεστής, ἀνοίγει καινούργιους δρόμους στὴν τεχνικὴ τῆς σύνθεσης, ἔγραψε βαθυστόχαστες μελέτες καὶ κριτικές, ἔδειξε ἀφάνταστες ὀργανωτικὰς ἰκανότητες καὶ σύγκαιρα στάθηκε ὑπέροχος σὰν ἄνθρωπος — κι ἀναλύει μὴ μὴ τίς μουσικὰς τῆς δημιουργίας.

24.— **Νίκου Καζαντζάκη, Ἀγγλία. Β' ἔκδοσις. Οἱ Φίλοι τοῦ Βιβλίου. <1945, σὺν Τυπογραφεῖο «Ἐστία»>. 8^ο, σελ. 260.**

Ξανατύπωμα τοῦ γνωστοῦ ταξιδιωτικοῦ τοῦ Καζαντζάκη, πού ἀποδίνει τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ὄφος τοῦ τόπου πού περιγράφει, ὅπως καὶ τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς Λόντρας στίς παραμονὲς καὶ στίς πρώτες μέρες τοῦ πολέμου, καὶ φωτίζει τίς χαρακτηριστικὰς πλευρὰς τῆς ἀγγλικῆς νοοτροπίας, βρίσκοντας σύγκαιρα τὴν εὐκαιρίαν νὰ διατυπώσῃ στοχασμοὺς γιὰ πάμπολλα παγκόσμια πνευματικὰ ζητήματα καὶ θέματα. Στὸ τέλος ἡ ὠδὴ τοῦ ποιητῆ γιὰ τὸν Σαίξπηρ. Ἡ πρώτη ἔκδοσις τοῦ βιβλίου τυπώθηκε στὰ 1940.

25.— **Ξ. Ε. Ζολώτα, Ἡ Ἑλλάς πρέπει νὰ γίνῃ βιώσιμος. Ἐκδόσις: Ἀργύρης Παλαζήσης, Ἀθήναι 1945.** 8^ο σελ. 31.

Μελέτη πού ὑποστηρίζει πὼς καμιὰ κοινωνικὴ μεταρρύθμιση δὲν εἶναι δυνατὴ στὸν τόπο μας, μὰ πού ὑπάρχει τόση δυσαναλογία ἀνάμεσα στὸ ἔδαφος καὶ στὸν πληθυσμὸν, καὶ πὼς ἡ Ἑλλάδα ἔχει κάθε δικαίωμα νὰ γίνῃ οἰκονομικὰ βιώσιμη μὲ τὸ νὰ τῆς παραχωρηθῆι χώρος ἔδαφικός, ἀνάλογος μὲ τὸν πληθυσμὸν τῆς κι ἀντίστοιχος μὲ κείνον πού ἔχασε στὰ 1922.

26.— **Παναγῆ Γ. Λεκατσᾶ, Σπάρτακος. Ὁ πόλεμος τῶν μονομάχων. Ἐκδοτικὸς Οἶκος Ἰωάν. & Π. Ζαχαροπούλου, Ἀθήναι—Στοῖα Ἀρσακείου, 1945.** 8^ο, σελ. 94.

Ἐνα κεφάλαιον ἀπ' τ' ἀνέκδοτον κ' ἐκτενέστερον ἔργον τοῦ ἴδιου: «Οἱ Δουλικὸι πόλεμοι στὴν Ἑλληνο-ρωμαϊκὴ Ἀρχαιότητα». Ὁ συγγραφεὺς, βασισμένος ἀπ' εὐθείας στίς πηγὰς καὶ στὴ μαρξιστικὴ μέθοδον τῆς ἀντιμετώπισης τῶν ἱστορικῶν περιστατικῶν, δίνει μίαν ἱστορικὴν σύνθεσιν τῆς μορφῆς τοῦ Σπάρτακου καὶ τῶν ἀγώνων του γιὰ τὴν κατάλυσιν τοῦ Ρωμαϊκοῦ ἱμπερίου πού, ἀνεξάρτητον ἀπ' τὴν ὁποία τῆς ἐπιστημονικῆς ἀξίας, παρουσιάζει τὸ χάρισμα τῆς ζωντανῆς λογοτεχνικῆς ἀφήγησιν. Στὸ τέλος κριτικὴ τῶν πηγῶν.

27.— **Παναγιώτη Κανελλόπουλου, «Θὰ σοῦ πῶ τὴν ἀλήθειαν».** (Μία ἰδεολογικὴ πολιτικὴ ὁμολογία). Δεύτερη ἔκδοσις. Ἀθήναι, 1945. 8^ο σελ. 63.

Δοκίμιον πού ἐκθέτει τὸ πὼς ὁ συγγραφεὺς του νιώθει τὴν ἀλήθειαν γύρω στὰ τρία μεγάλα προβλήματα: τῆς ἐλευθερίας, τῆς κοινωνικῆς εἰρήνης καὶ τῆς εἰρήνης ἀνάμεσα στοὺς λαοὺς. Μιλώντας ὁ κ. Κανελλόπουλος γιὰ τὰ δύο πρώτα προβλήματα, βρίσκει τὴν εὐκαιρίαν νὰ κάνει δριμύτατην κριτικὴν τοῦ φασισμοῦ τῆς δεξιᾶς, ὅπως καὶ τοῦ κομμουνισμοῦ, πού τὸν ἀποδείχνει καθαρὸν φασισμόν τῆς ἀριστερᾶς, καὶ νὰ ἐκθέσῃ πλατεῖα τὴν δικὴν του πολιτικὴν ἰδεολογικὴν θέσιν, τὴν «θεωρίαν τοῦ μέτρου» ὅπως τὴν ἀποκαλεῖ. Τὸ τρίτον μέρος εἶναι ἰδιαίτερα ἀξιοσημεῖον γιὰ τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος τῆς παγκόσμιας εἰρήνης, προμαντεύει — τὸ δοκίμιον γράφτηκε τὸ καλοκαίρι τοῦ 1940 στὴν Κάρυστον καὶ κυκλοφόρησε σὲ πρώτη ἔκδοσις παράνομα τὸ καλοκαίρι τοῦ 1944 μὲ τὸ ψευτόνομα Παναγιώτης Καρυστινός — τὴν ἐπίθεσιν τοῦ Ἀξονα ἐνάντια στὴ χώρα μας, ὅπως καὶ τὴν τελικὴν νίκην τῶν ἐλευθέρων ἐθνῶν καὶ τὴν ἀναπότρεπτην συντριβὴν τοῦ φασισμοῦ.

28.— **Πάνος Βοσπορηνός, Ἀλλοθνηοὶ παλμοί. Ἀθήνα.** <Τυπώθηκε στὰ Καταστήματα τοῦ Τάσσου [sic] Βακαλόπουλου ἀπὸ Νοέμβριον 1944 μέχρι καὶ Φλεβάρη 1945. Εἰκόνες Γ. Κοσμάδου>. 8^ο, σελ. 94.

Λυρικοὶ στίχοι πού ὁ κ. Βοσπορηνός — ψευτόνομα; — ἔγραψε στὰ 1909 - 1912, δταν σπούδαζε φοιτητὴς τῆς φιλολογίας στὸ Παρίσι, κι ἀποτελοῦνε κάτι σὰν ἡμερολόγιον, ἐκφράζοντας τοὺς καύμοις, τίς λαχτάρους καὶ τοὺς στοχασμοὺς του στὰ χρόνια ἐκεῖνα. Ἐκδοσις πολυτελεῆς καὶ καλαίσθητη σὲ 108 μόνον ἀντίτυπα πού δὲν πουλοῦνται στὸ ἐμπόριον.

29. **Σόλωνος Π. Κυδωνιάτου, Ἀρχιτέκτονος, Ἐπιμελητοῦ Ἀγροτικῆς Ἀρχιτεκτονικῆς ἐν τῷ Ε.Μ. Πολυτεχνεῖῳ. Συμβολὴ εἰς τὴν μελέτην τοῦ ἀγροτικοῦ σπιτιοῦ. Ἀθήναι, 1945.** <Τύποις: Ν. Τιλπέρογλου, Μελιδώνη 15 τηλ. 53-084 Ἀθήναι>. 8^ο, σελ. 62.

Ὁ κ. Κυδωνιάτης, ἀποκρούοντας τὴν εἰσαγωγὴν του μὲ πολλὰ ἐπιχειρήματα τὴν τυποποίησιν σὰν λύσιν τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ προβλήματος τοῦ ἀγροτικοῦ σπιτιοῦ καὶ τονίζοντας τὴν ἀνάγκην νὰ διατηρηθῆι ἡ παράδοσις τῆς μορφολογικῆς ποικιλίας τῶν κατασκευῶν πού συνταιριάζονται μὲ τίς ἑλληνικὰς γεωκλιματικὰς συνθῆκας, δίνει στὸ κύριον μέρος τῆς μελέτης του πλατεῖαν ἀνάλυσιν τοῦ θεματός του, ὅπως καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ ἀγροτικοῦ σπιτιοῦ εἰδικῶν καλλιερειῶν, ἀπαραίτητην σ' ὅσους θὰ καταπιεστοῦνε μὲ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῶν χωριῶν τοῦ τύπου μας, μὰ καὶ σ' ὅσους θ' ἀσχοληθοῦνε μὲ τὴν νομοθετικὴν ρύθμισιν τοῦ ἀγροτικοῦ οἰκοδομικοῦ ὀργανισμοῦ. Στὸ τέλος (σελ. 55 - 63) πίνακες μὲ προσχέδια.

30.— **Σοναμέντα, Ἡλία Δεστούνη. Ἀθήνα**